

וסיפא במליקה, ומציעתא במיצוי וכרבי יהושע, ודלא כרבי אליעזר החולק על רבי יהושע, כיון שרבי אליעזר שמותי [מנודה] הוא, ואין הלכה כמותו.

מתניתין

א. וכולן, חטאת העוף ועולת העוף, על אף שנפסלו משום ששינה בעשייתן, בכל זאת הועילה מליקתן לטהרם מידי גבילה. הלכך, אין הם מטמאין את מי שאוכלם בעת שכולעם בבית הבליעה [שאיין הם נחשבים כנבלת עוף טהור המטמאה את האוכל אותה בהגיעה לבית הבליעה, לפי שהועילה מליקתם לטהרם, על אף שלא התירה אותם לאכילה].

וכמו כן מועלין בהן, בכל הפסולין דלעיל, משום שלא הותרו לאכילה. שכך הוא הדין בכל הקדשים, שמועלים בהם כל עוד הם לא הותרו לאכילה.

חזין מהחטאת העוף שעשאה כהלכתה — למטה, כמעשה חטאת, לשם חטאת. והיינו, רק במקום שהקרבן כשר, והותר לאכילה, רק אז פוקע ממנו איסור מעילה.

ב. עולת העוף שעשאה שלא כהלכתה, למטה, כמעשה חטאת, שמלק סימן אחד ולא הבדיל, והזה, ומיצה את דמה, ועשה את עבודותיה כמחשבה לשם חטאת —

רבי אליעזר אומר: הרי היא עולת העוף פסולה שאין בה היתר אכילה לכהנים, ולפיכך מועלים בה.

כמעשה חטאת לשם חטאת, רבי אליעזר אומר: מועלים בה משום שאין בה היתר אכילה לכהנים. רבי יהושע אומר: אין מועלין בה.

והוינן בה: דשני במאי? דהיינו, באיזה עבודה עשאה כמעשה חטאת לשם חטאת?

אילמא במיצוי, שהזה מדמה כמעשה חטאת לפני שמיצה אותו, אימר הא דאמר רבי יהושע שאפשר לעקור שם עולה ולהחיל שם חטאת הוא רק היכי דשני במליקה, שתחילת עשייתו היתה כמעשה חטאת, ולא במקום שהתחיל לעשות מעשה עולה ורק בהמשך שינה למעשה חטאת.

ואלא, מאי אית לך למימר, שהסיפא מדברת בכגון שהתחיל לשנות ולעשות כמעשה חטאת מיד, במליקה, ואם כן תיקשי לפי זה, שהרי אתה מעמיד את רישא וסיפא דמתניתין במליקה, ומציעתא אתה מעמיד במיצוי? שהרי העמדנו את רישא דמתניתין בחטאת שעשה בה כמעשה עולה, שמלק והבדיל, ודלא כרבי אליעזר ברבי שמעון שמכשיר חטאת שהבדיל את ראשה [והיינו כסתם מתניתין דפרקין דלעיל דאפקה מרבי אליעזר ברבי שמעון]. ואת מציעתא אתה מעמיד בעולת העוף שעשאה כמעשה חטאת במיצוי, כדי להעמיד את משנתנו כרבי יהושע. ואילו סיפא דמתניתין [במשנה הסמוכה], בעולת העוף שעשאה כמעשה חטאת, שנעקר ממנה שם עולה וחל עליה שם חטאת, אתה מעמיד במליקה, ותיקשי, וכי אפשר להעמיד את חלקי המשנה באוקימתות חלוקות?

ומשינינן: אין, אכן עדיף להעמיד את רישא